

Quỷ ám

Chuyện Ma này viết theo kiểu phóng sự. Chánh quyền Hồng Kông vào những năm 1980 đến 1994 đã phát giác được nhiều trường hợp kinh hoàng về quỷ ám.

Một sự kiện có thật xảy ra vào tháng 10 năm 1993, khi một tòa soạn một tạp chí chuyên khảo về hiện tượng siêu linh huyền bí ma quỷ ... nhận được điện thoại cầu cứu. Người gọi điện thoại tự xưng là Lý Triệu Quy Qua đường dây điện thoại, Quy nói với nhân viên tòa soạn như sau:

-Xin quý vị hãy giúp chúng tôi. Chúng tôi có một người bạn gái bị ma quỷ nhập, tinh thần rối loạn ... cô ta tên là Đàm Lệ Sa, cô đã bị một câu trù làm hại.

Người nghe máy là một ký giả tại tòa soạn. Trong khi nghe tiếng kêu cầu cứu của người thanh niên, ký giả còn nghe được tiếng la hét khủng khiếp của một người con gái ở bên kia đầu giây. Người ký giả cảm thấy một luồng ớn lạnh chạy dọc xương sống. Từ lâu ở Hồng Kông đã nghe nói tới hiện tượng kinh dị này nhưng chưa có ai thực sự chứng kiến tận mắt hiện tượng quỷ ám. Có thể đây là một dịp may hiếm có giúp tờ báo chuyên về vấn đề siêu linh huyền bí có được những chứng cứ và hình ảnh thực sự để điều mà từ lâu dân HK nửa tin nửa ngờ.

Ở đầu giây bên kia có tiếng người thanh niên đầy vẻ khẩn trương van nài:

-Yêu cầu quý báo giúp cho. Chúng tôi nghĩ rằng tòa soạn biết được người có khả năng giúp cho cô Lệ Sa thoát khỏi tình trạng nguy khốn như hiện nay. Chỉ còn hai ngày nữa thôi nếu không kịp đuổi tà ra khỏi người thì cô sẽ chết một cách thảm thương.

Người ký giả hỏi:

-Cô Sa đã bị tình trạng này bao lâu rồi anh có biết không?

-Cô ấy bị như vậy trong 7 ngày 7 đêm rồi và không ăn uống gì cả.

-Xin anh cho biết cô Sa có những cử chỉ hành động ra sao trong suốt thời gian qua?

-Mặc dù không ăn uống nhưng cô lại có sức mạnh khác thường. Cô vùng vẫy la hét muốn đập phá mọi thứ. Phải 6, 7 người khỏe mạnh mới có thể giữ được cô nằm yên được trên giường.

Sau đó, người ký giả này đã trình bày mọi sự□ho mọi người tại tòa soạn. Viên chủ nhiệm đã đề nghị người ký giả và viên tổng thư ký giả hãy lái xe đến gặp địa điểm cô gái đang bị quỷ ám.

Khi vừa bước xuống xe, họ đã nghe tiếng la hét đập phá phát ra từ căn nhà lụp xụp có khu vườn rộng đầy cây cối.

Người thanh niên tên Quy bước ra cửa mời họ vào trong. Khi cánh cửa buồng mở ra, mọi người thấy một cô gái đầu tóc bù rối ngồi trên giường. Cô gái trợn trừng đôi mắt nhìn lên và hét to:

Đi ra! Hãy đi ra khỏi đây ngay!

Mắt cô gái đỏ rực□như có tia lửa. Cô cố vùng vẫy nhưng tay chân đều bị trói chặt trên giường.

Người ký giả nhìn cô gái với tâm trạng lo âu sợ sệt nhưng viên tổng thư ký tòa soạn thì có vẻ bình tĩnh. Ông quan sát mặt mày, cử chỉ cô gái rồi chậm rãi nói:

-Trường hợp này giống như trường hợp xảy ra ở quê tôi vào năm 1960. Lúc đó có một cô gái bị quỷ ám, cổ cũng có sức mạnh ghê gớm, tuy bị giầy thừng cột chặt nhưng vì giường tre ọp ẹp, yếu ớt nên đã gãy tan trước sức mạnh của cô gái đó.

Một người bạn của Lý Triệu Quy nghe vậy liền nói:

-Cô Đàm Lệ Sa cũng có sức mạnh lạ thường. Một điều mà trước đó, khi cô chưa bị chứng lạ thì cô rất yếu ớt, hay đau yếu khiến bạn bè cô thường gọi cô là "người trói gà không chặt" hay là "cây liễu yếu xìu"!

Lý Triệu Quy kể:

-Cô Sa thường vùng lên để giật cái cà vạt treo trên tủ quyết tâm thắt cổ mình cho đến chết khiến người nhà phải dẫu cái cà vạt cũng như những thứ có thể gây chết người hay thương tích.

Viên Tổng Thư Ký tòa soạn hỏi:

-Từ ngày cô gái bị bệnh quái lạ ấy đến nay đã có ai đến cứu giúp cho cô thoát khỏi điều người ta nghi là bị quỷ ám chưa

Lý Triệu Quy nói:

-Chúng tôi có đi kiếm một số Đạo sĩ, rồi hội của những vị luyện theo phép Mật tông cầu xin họ giúp đỡ, tìm cách trục xuất quỷ ra khỏi thân xác cô Lệ Sa nhưng sau khi đến quan sát tại chỗ, họ đã lắc đầu bảo là năng lực của ma quỷ quá mạnh rất khó trị!

Nghe đến đây thì hai nhân viên tòa soạn tỏ ra thất vọng. Lý Triệu Quy tỏ dẫu van nài:

-Chúng tôi xin quý vị giúp đỡ cho Với phương tiện báo chí trong tay, quý vị có thể kêu gọi sự nhiệt tâm ra tay cứu giúp cô gái đang trong tình trạng quỷ nhập vô cùng nguy ngập, chỉ không hơn hai ngày nữa là không còn cách gì cứu chữa

Trước khi ra về, nhân viên tòa soạn đã phỏng vấn chớp nhoáng người thân của cô gái và chụp hình.

Theo tin tức nhận được từ lời kể lại của những người thân túc trực bên giường cô thì trước khi xảy ra sự kiện bị quỷ ám, cô gái này có quen một người tên là Hoàng Khải Quang. Anh này có cách sống khác thường nhưng lại là điều làm quyến rũ cô gái Anh ta có xăm trên mình hình ảnh một con chim lạ. Sau một thời gian quen biết nhau, đi chơi chung với nhau, Lệ Sa biết được người bạn trai này nằm trong một nhóm ma thuật. Càng ngày cô gái càng bị quyến dụ gia nhập vào hội và cuối cùng sự mờ mịt đã hối thúc và dẫn dắt Lệ Sa đi sâu vào con đường tối tăm của ma quỷ mà cô không hay Lệ Sa quyết định đi theo Quang để tới một địa điểm bí mật làm nghi thức nhập môn.

Trước khi bị mê sảng, Lệ Sa thường kể cho những người bạn thân nghe hôm cô gia nhập hội Ma Quỷ như sau:

"Đó là một căn hầm mỗi bề rộng khoảng năm thước. Trần hầm thấp không có mùi mốc ẩm vì luôn luôn ngập hương khói và đèn cây cháy đỏ. Quang dẫn tôi đến trước bàn thờ có đủ đồ cúng rất lạ lùng dễ sợ. Nào là đầu lâu người và chó, những bình nước, chén nước đen ngòm bốc mùi hôi thối đến lợm giọng. Những thứ đó hòa lẫn với mùi hương trầm, mùi đèn cây, mùi trong căn hầm làm cho thần kinh tôi như thác loạn. Tôi cảm thấy trong người chao đảo quay cuồng. Trong khi đó, anh Quang cởi áo phơi ra hình xăm con chim lạ trước ánh đèn và lửa Anh lấy cái bình chứa nước đen ghê rợn đổ vào lòng bàn tay xoa khắp người rồi quỳ trước bàn thờ nhắm nghiền mắt lại rồi như tỉnh lặng trong cái thế giới u ám lạ lùng ma quái đó. Khoảng 8 người khác cũng đang đắm chìm tư tưởng trong cõi giới vô hình nào đó. Một người

chạy đến hỏi han tôi Tôi nghe tiếng nói thật xa xăm như đang mơ ngủ:

-Mừng cô gia nhập Hội Siêu Linh.

Một người khác chạy lại nắm tay tôi:

Đề tôi giúp cô em ra mắt thần linh.

Và sau đó tôi được khích lệ uống một loại nước gì đó tôi không rõ và tôi lịm đi từ đó.

Khi tỉnh dậy tôi thấy mình khỏe hẳn ra và nhiều người đứng bao quanh mỉm cười với tôi khi thấy tôi mở mắt."

Từ đó trở đi việc học hành của Lệ Sa không còn đều đặn và thuận lợi nữa Cô không thích học, chỉ thích mau mau được dịp đến với Hội Siêu Linh ma quỷ. Người bạn trai có xâm mình tên Quang thường đến gọi cửa cô vào lúc nửa đêm để ra ngoài dạo chơi hoặc đi dạo dưới ánh trăng .Đôi khi họ đến những bãi tha ma, những cồn mồ hoang ở ngoại ô để đi dạo trong những giờ khắc mà ma quỷ thường xuất hiện. Họ mong gặp ma quỷ để giao lưu, tiếp xúc, chuyện trò ...

Chỉ mấy tháng sau, bạn bè thấy Lệ Sa đổi khác từ tính tình cho đến vóc dáng, sắc mặt. Cô không còn vui đùa, dễ thương, hiền hậu như trước. Nét mặt thường ủ rũ, có khi dăm chiêu, có khi hung dữ. Sắc mặt trắng xanh hay bạc thếp còn thân hình thì ốm hơn trước rất nhiều, có lẽ cô sống phần lớn về đêm và ăn uống lại ít.

Theo bạn bè thuật lại thì Đàm Lệ Sa đã vì theo những người trong Hội Ma Quỷ dẫn dụ rồi bị ảo giác, bị phù thủy ma thuật đen hãm hại nên trở thành nạn nhân của quỷ.

Hôm Lệ Sa nổi cơn điên là ngày 8 tháng 10. Lệ Sa tới phòng học, mặt mày xanh lét tự nhiên lấy đồ đạc trên bàn liệng tứ tung, đôi mắt cô long lên sòng sọc, cô đưa tay chỉ vào các bạn rồi thét to:

-Chúng mày phải chết! Chúng mày phải chết!

Rồi sau đó cô lại có ý muốn nhảy từ lầu ba xuống đất, may mắn có nhiều người bạn biết ý đã giữ cô lại

Khi về nhà cơn mê sảng càng lên cao Bạn bè phải phụ lự nhau cột chặt cô gái vào giường mới mong cô khỏi phá phách. (Cô Lệ Sa là một cô gái mồ côi trọ học, cô không có cha mẹ, chỉ được người chị nuôi và bà chị này cũng ở rất xa). Từ từ, cứ mỗi lần hoàng hôn, khi nắng chiều đỏ ối nhuộm đầy cây cỏ núi đồi thì Lệ Sa lại chạy ra sân vườn vẽ một vòng tròn trên đất và vào ngồi ngay giữa vòng ấy, hai tay khoanh lại mồm nói toàn những tiếng lạ, kỳ quái Các cô lão thấy vậy đã sợ sệt bảo rằng, đó là tiếng nói của quỷ.

Có lần Lệ Sa vào ngồi trong vòng tròn vừa vẽ xong và nói:

-Ta phải dùng vòng tròn này để giam hãm ma quỷ vào đây (?)!

Vừa nói, Lệ Sa vừa lấy tay bắt sâu kiến bò trên đất bỏ lên mặt rồi cất tiếng cười the thé rất dễ sợ Điều kỳ lạ là lúc chưa bị quỷ ám, nàng rất sợ sâu bọ

Rồi càng ngày cơn kích động càng tăng, có khi Lệ Sa vùng vẫy thoát được một tay ra khỏi dây nịt hoặc dây chằng cột chặt cô vào thành giường. Bạn bè phải dùng đến cả dây xích sắt có khóa để giữ cô lại Mỗi khi cô lên cơn hung dữ, cô thường thét lên:

-Ta là con của Satan. Trước đây có ai biết được rằng ta là một con quỷ và con quỷ ấy đã tồn tại mấy triệu

năm qua rồi (?) và nay vẫn còn tồn tại

Thường sau mỗi câu gào thét như thế Lệ Sa lại ôm mặt khóc nức nở.

Lúc Lệ Sa bắt đầu bị quỷ ám, cô đã có sức mạnh lạ thường mà trước đó không hề thấy ở cô. Cô dùng tay nâng một lần hai chiếc ghế nặng liệng rất xa và phá phách mọi thứ trong nhà như người điên. Sáu người bạn đã xúm lại giữ chặt lấy tay chân cô mà cô vẫn vùng ra được.

Hiện nay Lệ Sa đã trải qua 7 ngày bị quỷ ám. Chỉ còn hai ngày nữa là cô lâm nguy. Thân nhân và bạn bè của Lệ Sa năn nỉ hai nhân viên nhà báo đăng tin tức lên báo để xem ai có khả năng cứu được cô. Bài báo đã gây xôn xao dư luận công chúng ở HK, chỉ trong một thời gian ngắn, số báo in ra đã hết sạch phải in lại lần thứ hai.

Mười hai giờ khuya hôm đó có tiếng một người đàn ông lớn tuổi gọi điện thoại đến cho toà soạn. Rất may là toà soạn đã cử người trụ□ Tiếng người đàn ông:

-A lô! Tôi có thể giúp chữa trị cho cô gái nhưng tôi không có phương tiện di chuyển.

Người trụ□ trả lời:

Đạ đạ! Chúng tôi sẵn sàng đem xe lại rước ông bất cứ giờ phút nào. Xin cho biết địa chỉ.

Ở bên kia đầu giây, người đàn ông này đã chỉ rõ giờ giấc và địa điểm nơi ông sẽ đứng chờ xe chớ không chỉ đúng địa chỉ nơi ông ta ở.

Một giờ khuya hôm đó, toà soạn đã đề cử người ký giả và viên Tổng thư ký giả lên chiếc xe Peugeot chạy ngay đến địa điểm hẹn. Tại đây họ gặp một người đàn ông dáng dấp khỏe mạnh trùm đầu bằng một cái khăn màu xám, tay xách một cái vali nhỏ. Khi thấy chiếc xe Peugeot chạy chậm và tấp vào lề, ông ta đưa tay ra làm hiệu và đi đến bên chiếc xe:

-Có phải các anh là nhân viên toà soạn.

Đạ thưa phải, vậy ông thầy là người đã.

Người đàn ông tỏ ra nôn nóng:

Đúng vậy, đúng vậy! Chúng ta cần phải nhanh lên, các anh hãy chở tôi đến nhà cô gái ấy ngay.

Chiếc xe lao vút đi trong đêm khuya. Khi xe ngừng ở cửa nhà cô gái, trong nhà vẳng ra tiếng kêu la dữ dội. Người ký giả nhảy xuống xe và gõ cửa.

Người thanh niên tên Quy ghé mắt nhìn qua cửa kính rồi mới đi mở cửa. Thấy hai người ở toà soạn trở lại, anh mừng quá nói trong hơi thở:

-Trời ơi! Các ông tới đúng lúc, chúng tôi hoảng quá không biết làm gì hơn. Cảnh sát yêu cầu chúng tôi đưa cô Sa vào nhà thương điên nhưng chúng tôi không chịu và họ nói sẽ trở lại.

Người ký giả giới thiệu:

Đây là ông thầy đã liên lạc với chúng tôi hồi tối ngỏ lời muốn giúp cô Lệ Sa để trục xuất quỷ dữ ra khỏi người cô. Chúng tôi hy vọng sẽ có kết quả tốt.

Người đàn ông được mời vào phòng cô gái. Cánh cửa mở ra, Lệ Sa đang kêu la vùng vẫy, cô ngược mắt nhìn về phía người đàn ông trùm đầu bằng cái khăn màu xám:

-Hãy ra ngay! Cút đi ngay! Nếu không tao sẽ giết mày, làm cho mày cạn khô dòng máu, mày sẽ phải chết như một cành cây khô mục.

Người đàn ông, chúng ta hãy gọi là ông thầy, bình tĩnh tiến đến bên giường Lê Sa đang vùng vẫy. Ông thầy rút cái khăn ra khỏi đầu. Hai mắt ông mở lớn nhìn thẳng vào đôi mắt đầy gân máu của cô gái đồng thời đưa tay bắt ấn rồi nạt lớn:

-Quý dữ! Mi không làm gì được đâu! Hãy mau mau rời khỏi thân xác cô gái vô tội, nếu không ta sẽ cho mi không còn chút năng lực nào để sống ở bất cứ cõi giới nào.

Ông thầy vừa nói dứt câu thì Lê Sa bỗng cười lên khanh khách và vùng mạnh tay chân như cố thoát ra khỏi các dây trói buộc để nhảy tới cầu xé ông thầy. Trong khi đó ông thầy vẫn bình tĩnh cười nhạt, mở nắp vali lấy ra cái bình bằng đồng xưa đưa lên cao và ra sức rảy mạnh. Những làn nước trong bình bằng đồng văng ra rớt vào mặt cô gái.

Trong lúc đó, ông thầy xấn tới và đọc những câu chú liên hồi:

Tự nhiên Lê Sa dịu lại cơn kích động nhưng chỉ mấy phút sau cô gái lại vùng vẫy dữ dội trợn mắt nhìn và thét lên:

-Mày hãy đi khỏi đây ngay! Tao sẽ giết mày! Mày phải chết.

Ông thầy lại rảy nước phép, bắt ấn và đọc chú:

-Mi không thể nào chịu nổi pháp thuật của thần linh quá ba lần. Lần cuối cùng ta cho mi thời gian suy nghĩ lại và sám hối. Đừng để ta phải hạ độc thủ.

Mặc cho cô gái vùng vẫy la hét, ông thầy chỉ cho hai nhân viên toà soạn, người thanh niên tên Quy và hai người bạn cùng có mặt ở đó cách làm sao giữ cho tâm thần kiên định, không bị xáo trộn, sợ hãi trước sự đe dọa của quỷ. Ông thầy lấy ra từ vali 4 cái linh phù, những đồ đeo của Salomon treo ngay cửa phòng và cửa ra vào về phía Nam. Ông thầy nói:

-Những linh phù và những thứ này có công dụng trấn yểm và làm mất hiệu lực của câu trù mà pháp thuật đen đã thur vào trong đầu cô gái.

Nói xong, ông lại lấy ra 4 vật lạ khác có buộc dây ngũ sắc và trao cho Quy để đeo vào cổ cô gái Quy ngăn ngừa vì anh lo sợ sẽ bị Quỷ Sa phản ứng cắn vào tay anh như mọi lần. Ông thầy biết ý dùng cái khăn trùm đầu trùm lên đầu Lê Sa rồi mọi người cùng giúp Quy đeo 4 vật gắn linh phù và dây ngũ sắc lên cổ của Lê Sa.

Mọi việc tuy có khó khăn nhưng không ngờ lại diễn tiến tốt đẹp. Trong khi đó, ông thầy lấy muối bột hòa trong nước thánh ở trong bình rồi rải quanh nhà khắp 4 hướng Đông, Tây, Nam, Bắc và ở chính giữa 4 hướng ấy còn để những nhúm muối sạch. Thế là Lê Sa tự nhiên giảm vùng vẫy, giảm tiếng kêu, rú, gào thét và sau đó ú ớ trong miệng những câu không nghe rõ rồi cuối cùng cô thiếp đi.

Quy nói:

Đây là lần đầu tiên Lê Sa chợp mắt ngủ yên lặng, một điều mà 7 ngày trước đây không thể có được.

Thế rồi ngày 18 tháng 10 Lê Sa lành hẳn. Tuy nhiên cơ thể cô vô cùng suy yếu, tinh thần suy sụp. Các bác sĩ khám bệnh cho cô đã cho biết là cô bị suy dinh dưỡng trầm trọng, thần kinh lại xáo trộn. Cô đã được chở tới bệnh viện thần kinh. Sau một thời gian dưỡng bệnh cô đã trở nên minh mẫn, vui vẻ và rồi được trở về nhà.

Cô thường nói: "Những gì đã xảy ra cho tôi cách đây một hai năm đối với tôi như một giấc mộng dữ nhưng có điều lạ lùng là tôi không nhớ những gì đã xảy ra lúc trước. Có lẽ lúc đó tôi không phải là tôi nữa"

Cô Đàm Lệ Sa sau đó đã gửi thư cảm ơn toà báo Siêu Linh. Ngoài ra cô còn tìm gặp ông thầy đã cứu cô thoát khỏi móng vuốt của quỷ sứ. Ông thầy này là người Quảng Đông, đến sống ở HK được 6 năm và lần đầu tiên ông xuất đầu lộ diện để cứu người

Ông thầy khuyên Lệ Sa cũng như tất cả mọi người không nên dấn thân vào việc luyện bùa ngải, tiếp xúc với những vong linh, ma quỷ. Bởi vì theo ông, Vu Thuật, Ma Thuật thường là con dao hai lưỡi để quay ngược lại tàn hại chính bản thân người đã có liên hệ gần gũi hoặc sử dụng chúng. Thật sự là có những con quỷ vô thường, những con quỷ bị sa đọa vào địa ngục rồi thoát cũi xô lồng, chúng vất vưởng rất lâu trong cõi tối tăm. Vì thế chúng khao khát được làm người nhưng đồng thời chúng cũng căm giận, oán than, tham lam và kiêu căng. Chúng luôn luôn chờ dịp là nhập vào thân xác người sống. Những phù thủy, những kẻ ma đạo, hắc đạo thường là những kẻ dẫn đường chỉ lối, làm cầu nối cho ma quỷ tức là Satan bước từ cõi u minh giao tiếp đột nhập vào người sống. Điều nguy hiểm đáng sợ là quỷ thường có những năng lực phát huy lời nguyền. Pháp thuật đen hay có những câu Trù, những người bị Tẩu hỏa nhập ma thường thốt ra những câu trù, lời nguyền rất khủng khiếp.